

har en saa almindelig Interesse for det hele Land, at Statskassen bør bære samtlige Udgifter derved. Det forekommer mig heller ikke, at vi i andre lignende Tilfælde havet være saa rundhaandede, hverken fra Regjeringens eller Udvælgets Side. Jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, hvad der ifjor fandt Sted med Hensyn til Landingsbroen ved Lynæs; der var forlangt et rentefrit Laan, men man vilde ikke laane sine Penge ud uden mod gangbar Rente. Her er der foreslaaet, at Statskassen skal bære den hele Udgift, og naar jeg tænker tilbage paa, hvad jeg nærmest kan sætte i Sammenligning hermed, saa kan jeg ikke skjønne, at man i andre Tilfælde har fulgt det Princip, som her gjøres gjældende. Det vil i de Motiver, som have ledsaget Finanslovsforlaget iaar, findes anført, at Broen benyttes til Landsætning af Dampskibspassagerer og Andre, f. Ex. Fiskere, samt til Udfibning; ja, det kan gjerne være, men Broen bliver dog formodentlig kun brugt af Befolkningen paa en ganske lille Plet, paa et ganske lille Territorium af Landet. Vi have, saavidt jeg skjønner, i lignende Tilfælde brugt den Praxis, at naar de, der fortrinsviis havde Interesse af et saadant Anlæg, kom og gjorde Tilbud om at bidrage Noget, da først skulde Statskassen tilsthyde Noget. Det er fremhævet i Motiverne, at det vilde blive et søleligt Savn, hvis Broen ruineredes; men for hvem? det vilde vist ikke blive et almindeligt Savn; det vilde maaffee blive et Savn for Fiskerne eller for Folk, der tage til Dyrehaven eller finde Fornøielse i at lade sig sætte i Land i Vedbæk, naar de seile med de hellsingørste Dampskibe. Der staaer endvidere i Motiverne, at Ministeriet forgjæves har henvendt sig til Sogneforstanderskaber og Andre om at overtage denne Bro. Jeg kan imidlertid ikke troe Andet, end at naar Halvdelen af Summen ydes af Statskassen vil Ministeriet ikke have Banstellighed ved at faae den anden Halvdeel. Jeg troer, at der nok vilde være dem, der have saamegen Interesse deri, at de ville tilsthyde Noget, og det forekommer mig ogsaa at stemme med Billighed og med det Princip, der ved lignende Leilighed ofte er gjort gjældende her. Det kunde ganske vist være behageligt nok at faae saadanne Landingsbroer, naar Staten vilde

bygge dem, især for det nærmest liggende Op-land. Man kan iøvrigt ikke see af Finanslovsforlagets Motiver, hvem der har opført denne Bro fra først af. Der staaer rigtignok, at Broen har kostet Staten en betydelig Sum; men om Broen fra først af er opført for Statens Regning alene, kan man ikke see. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forlaget og afvente, hvad der videre maatte blive yttret i denne Sag.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg har ikke forstaaet det af den ærede Rigsdagsmand stillede Endringsforslag paa den Maade, som jeg nu seer, at det skal forstaaes. I Forlaget er der blot Tale om en Nedsættelse af Summen; jeg troede derfor, at den ærede Rigsdagsmand meente, at Arbejdet kunde udføres for denne Sum, medens det rigtignok undrede mig, at han saaledes uden Overslag kunde vurdere det saa usigtigt, at han endog kunde angive Beløbet i Skilling; jeg maatte antage, at naar det havde berøet paa et Skjøn, vilde han have angivet Beløbet i en rund Sum. Nu seer jeg imidlertid, at han mener, at Halvdelen skal tilsthydes andetsteds fra. Det staaer ikke i Endringsforlaget, og det pleier man dog ellers at sige udtrykkeligt til. Naar jeg kunde faae den anden Halvdeel andetsteds fra, skulde jeg med Fornøielse tage derimod; men den Anviisning, som den ærede Rigsdagsmand giver mig, kan jeg slet ikke bruge til Noget. Den ærede Rigsdagsmand sagde rigtignok, at det vilde være meget let for mig at faae disse Penge andetsteds fra; men det vil være aldeles umuligt for mig at faae en saadan Anviisning, som den af ham antydede, honoreret. Broen er iøvrigt bygget for Statskassens Regning; Staten eier den, og derfor maa Staten vedligeholde den. Det vilde efter min Opfattelse ikke gaae an, om Staten lod en saadan Bro forfalde i den Grad, at den styrkede sammen; det vilde staae som et Mindesmærke om en Virksomhed, der ikke vilde blive anerkjendt for at være ønskelig. Jeg skal endnu hertil sige, at man vil have seet af en særlig Lov, som er passeret Thingene, at man er gaaet et Skridt i den Retning, som er udtalt i Thinget, idet Humlebæk